

А у 2011 році розпочалася реконструкція колишньої колгоспної будівлі в костел Матері Божої Летичівської.

Каплиця Пресвятої Діви Марії
Летичівської

У 2014 ще зовсім молоді жителі Климовець не залишилися осторонь всенародної біди. Валентин Кухарчук та Василь Бігус з честю та гідністю стали на захист держави.

Зараз населення села складає 236 осіб.

Юхим Сіцінський — наш земляк, видатний український історик, етнограф, досліджував історичну спадщину Поділля, закарбовану в людській пам'яті. Основою науково-публіцистичних праць видатного поділлязнавця стало поєднання переказів, легенд, що передавались з уст в уста, з архівними даними про наш край. Є серед записів історика, і спогади людей та архівні факти про села Водички й Климківці тодішнього Проскурівського повіту.

Ось що записано: «Климківці приписані до Водичної парафії. Кліматичні умови приходу сприятливі для здоров'я; ґрунт чорноземний. Жителів у приході чоловік. п. 627».

Зараз у Климківцях немає школи, клубу, бібліотеки.

У минулому через село проходила дорога, яка з'єднувала Проскурів та Війтівці. З часом її було перенесено за межі села, а на колишньому сільському перехресті поставили хрест-оберіг.

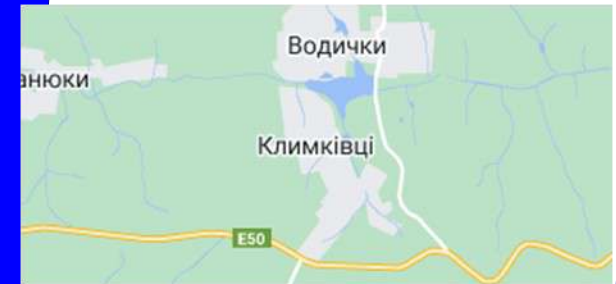

Багато було спроб знищити оберіг, але не вдалося нікому зруйнувати святиню. Багато було спроб знищити оберіг, але не вдалося нікому зруйнувати святиню.

Має свою легенду й інший хрест. На його місці, розповідали старожили, з'явилася Свята Ганна. І від її слів пішло відлуння селом: «Климківці і Водички віднині й довіку будуть обминати природні стихії».

Хмельницька міська рада
Управління культури і туризму
Централізована бібліотечна система
Хмельницької міської
територіальної громади
Центральна публічна бібліотека

КЛИМКІВЦІ

історія і сьогодення

Інформаційний буклет

Хмельницький, 2023

Село **Климківці** Хмельницької міської територіальної громади Шаровечківського старостату. Розташоване в південно-західній частині лісостепової смуги Хмельницької області за 20 кілометрів від обласного центру.

Невеличке село має давню історію. Від покоління до покоління передається легенда про пана Кліма, який був сильним та доброзичливим, допомагав своїм селянам, підтримував і захищав. От на його честь назвали село Климківцями.

Ще за однією легендою, село тричі змінювало своє місцезнаходження. Спочатку воно було поблизу нинішнього села Волиця, але після набігів татарів було зруйноване. Вдруге відродилося біля нинішнього села Данюки, але і там його розгромили і спалили.

Про це свідчать і археологічні знахідки. Протягом тривалого часу у полях та на городах місцеві мешканці знаходили людські рештки та древні предмети побуту.

Перша згадка про село датується 1893 роком у повітових книгах. Згідно з ними село Климківці Проскурівського повіту Черноострівської волості нараховувало 142 господарські подвір'я, в яких проживало 700 осіб. Найближча поштова станція — Фельштин.

В 1901 році в селі діяла церковнопарафіальна школа. Селяни, переважно, займалися землеробством та тваринництвом.

В 1903 році село Климківці, належало спадкоємцю двору Мартину Залевському.

У 1910 році в селі було відкрито першу крамницю.

В 1920 році відзначили новосілля дві школи та дитячі ясла, які розміщувалися у сільських хатах.

У такій же хаті розташувався і ФАП. Першим фельдшером був військовий лікар Є. Г. Свідерський. При ФАПі діяло пологове відділення.

Під час колективізації було збудовано клуб та продуктовий магазин.

У важкі 1932-33 роки багато мешканців села померли голодною смертю.

8 липня 1941 року Климківці окупували. Було спалено 36 господарств. Вивезено в Німеччину на примусові роботи 112 осіб.

Під час Другої світової війни загинуло 67 осіб. Майже чотири роки село перебувало в неволі. В березні 1944 р. село було звільнене від німецьких окупантів.

Пам'ятник загиблим у Другій світовій війні

Післявоєнні роки були важкими, але люди згуртовувалися та працювали не покладаючи рук. Заробляли трудодні. За один трудодень отримували 0,5 копійки. В кого не було вихододнів, висилали на кар'єри російської Півночі.

В 1956 році розпочалося будівництво корівників, спорудили вівчарник та курятник. Працювала тракторна бригада. Колгосп досяг високих показників. У 1963 році Климківці, Лапківці, Водички об'єдналися у колгосп.

В той самий час у Климківцях діяли поштове відділення, колгоспна контора, фельдшерський пункт, які розміщувалися в новозбудованому приміщенні. Споруджено восьмирічну школу. Функціонував сільський клуб та бібліотека.

У 1964 році в кожній оселі з'явилося електроосвітлення.

В 1996 році в селі почали споруджувати арку з фігурою Божої Матері Лєтичівської.

У 2000 році за ініціативи жителів та підтримки керівництва КСП розпочалося будівництво газопроводу.